

Lackfi János: Tünődő

Mondd, van-e a zenének lelke?
Vagy kottája, hangneme van?
Az van, ami ott le van írva,
S a többi tudománytalan?

Mondd, van-e a zenésznek lelke?
Vagy csak szabott gázsija van?
Ösztöndíja, portfóliója?
Beteg, iszik, állástalan?

Van-e a hegedűnek lelke?
Van, egy hengeres fadarab,
Amely a rezgést továbbítja,
Nélküle csak a csend marad.

Mondd, van-e a zenének lelke?
Vagy csak bevett rutinja van?
Folt a nyakon, felsebzett ujjak –
Gyakorlás nélkül sansztalan.

Mondd, van-e a zenének lelke?
S ha van, mondd, mire megy vele?
Adnak rá parizert a boltban?
Zenész étele a zene?

Mondd, van-e a zenének lelke?
S ha van, mivel táplálkozik?
Önmagát falja fel s emészti?
Örök nagy körforgás ez itt?

Mondd, van-e a zenének lelke?
S ha zene zenét eszik is,
Miért eszi meg a zenészt?
Desszertet kér a kis hamis?

Mondd, van-e a zenének lelke?
S a hamis zenének van-e?
Hisz ha egész lélekkel húzzák,
Mit számít egy hang negyede?

Mondd, van-e a zenének lelke?
Lelketlenség, amit csinál!
Minden zenészt elhasznál, eldob,
Lényeg neki, hogy áll a bál.

Mondd, van-e a zenének lelke?
Tovább élhetünk általa?
Ha kiégett minden reményünk,
Feltámaszt egy harmónia?

Mondd, van-e a zenének lelke?
Egy lelke van vagy százezer?
Jut-e minden koncertterembe,
Vagy csak az elit kábszere?

Mondd, van-e a zenének lelke?
Ha van, belé csimpaszkodom,
S megtanulok tőle repülni,
Nem középiskolás fokon.